

המוצא תפילין פרק עשרי עירובין

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

כט

מסורת הש"ס

טו א ב מ' פ' כ"ז מאל
 זט א' לאלה ס' פמג
 הלוין טוטש"ה ח' ס'
 צו ש' קען ז' :
 טו ג' י"ה ס' ס' ט
 טח ד' ה' ס' פמג
 ייט' ל' ד' יונן
 פמג גאנז'ה ס' פמג
 פ' ט' מתק פמג ז' :
 ו' ט' ס' פמג ז' :
 טט' ז' ט' פמג ז' :
 זט א' לאלה ס' פמג
 הלוין טוטש'ה ח' ס'
 א' ס' פמג ז' :

הו. ספי סוה מה נלקחו ירי
אלמנה הגד�ן מן מלון זה.
לון פון קיר מיל לילו דלט למלאן
ספי דלט להרינגו נמי:
בן בעיטה. פיי בוקו' טם
דילום לאיל נחל שקו' ג'י'
ג'יל ג'יל' ג'יל' ווון נהלה ג'יל' ג'יל'
ונון זק' שארי כל המתומות עשו
בככל וול דמו להפיכת ווירין ומם
ו אקל' ו מדע שארי סימר צפּ
צתו לאניהם קדרה געל גאנז טיפּטַּה
גענעל האה גאנז פְּרָךְ זמדר עיטס
עיטס ומינץ זילע על גאנזין וו
טחנה מחדין ככ' מלון וככ' מכון
וככל על גאנזס הו נאפר לי'
טוטו רוחה גאנז זאצערן האיר קומפּטַּה
ווא. גאנז דמי גאנז האן קאנז קאנז
על גאנז פְּרָךְ זמדר עיטס

מיטובי רוח הנורתה מיטובי רוח הנורתה נסיפם דקמי נסיפם דקמי מוי לימי ונטענין: דלחן מי לימי ונטענין ר' דחני כיש לאן ציר דלה ר' דחני כיש לאן ציר דלה מעתני אהרלה שבמקצתה וחדרים שבפרצה מהচצחות אין גועלין בהן אלא אם כן גבוזים ען הארץ: גם' ורמנעו דלה הנורתה מהচצלה הנורתה וכנקן הנגרד בומן שקשושין תליעין גועלין בהן בשחת ואין ציר לומר יום טוב אמר אבי בשיש להם ציר רבא מכר בשוויה להן ציר מיתבי דלה הנורתה מהחצלה הנורתה וכנקן הנגרד בומן שקשושין תליעין גבוזים מן הארץ אפלו מלא נימא גועלין בהן ואם לאו אין גועלין בהן אבי מחרץ לטעמה ורבא מחרץ לטעמה אבי מחרץ לטעמה או שיש להן ציר או גבוזהין מן הארץ רבא מחרץ לטעמה

תורה או רשות
1. טעם בחרק ושר
ומסתקה יום מפער
באה עתה תורת
מונחים:
מילה ז
2. קמי וושי בת צוין
ובן קרע אשים כובל
ופוטסנש אשים נחששה
החדוקות עמים ריבים
הזהרתו הדרומי
להוון כל געט
מילה ד ג
תאזרך

דגנות התב"ח

בשנה להן ציר או שגבוזין מן הארץ ג"ד סוכי קזחים וחבילן שהתקין לפירצה שבחרז בוקן שקשורי וחלויין עליין בהן בשבת וא"צ לומר כי"ט תנ"י ר' חייא ר' דילת אלמנה הנגרת נעלין בהן, ה' כי דמי ר' דילת אלמנה איכא דאמר ר' דילת שיפא ואיכא אמר ר' דילת לה גשמה אמר רב זודה ר' חייא מדורותא ממלה למטה ר' חייא מטמה לעמלה אסור יוכן בעיטה ובן קידורא ובן פורייא ובן חכיתא ר' חייל והוא צדוק" לרבי הוועש בן חנניה חדקה דכתיב בכו יוטוכם והחדרק אמר ליה שטיא שפיל לספיה דקרא דכתיב ישר מסוכחה ואלא ואיא טובם בחדרך בשם שחדרקים תללו מגניין על הפירצה כך טובים שכנו ונאנמר קומי וירושי בת צין כי קרunk אשימים ברול ופרסותיך אשימים נחשוה הדdirektion עמים רבים וגוי' מתני' לא יעמוד אדם בראשות היהוד שפהה בראשות הרובים וipherה בראשות היהוד א"כ עשה החrichtה גבוח עשרה טפחים דברי ר' מאור אמרו לו מעישה בשוק של פפטמים שהוא בירושלים יeshoy נועלין ומণיחין את המפתח בחלון שלו כי הפתחה רבוי יוסי אומר שוק של צמירים הוה: גמ' ורבנן אמר רב כי איזור ראשות הרובים ומorderו איננו ברמליה דאמר רבכה רב בר' הגה אמר כי יהונן ירושלים אלמלא דלהתויה גנעילות בלילה וחיבין עליה משום שנות הרובים אמר רב פפא כאן קודם שנפרצו בה פרצות כאן לאחר שנפרצו בה פרצות רבא אמר סיפה אהוא לשעריו גינה וה' כי אמר וכן לא עמד בראשות היהוד וipherה בברמליה בברמליה יופחה בראשות היהוד אלא

רבי נナンא
הדרת שפטו מוקה וחרקין
ששכינה ר' ר' מוקה שאני שוו
לטבריה וגבעה מנטן
ששכינה ר' ר' מוקה בן
הבריה. ואנו בפין ייר
הבריה עשה לאוות מוקם
להלה. והען שפניא שטבריה.
ובן כהדר, וכן
ההקרען שטחטן בין
הבריה שאל לילון ביר
הבריה. ואנו נעלם בן האון, ומוטשי
לטלת הביריה וויקן הנגר
בוכמן שטוחון שלילון
הבריה. צערין לוורם ביטן. גונה
אטאל שאן בחונן עמל
הבריה. פירק בבי פיש
הבריה. ציד נודחן והלט
הבריה. ציד והויא עכּבּ
הבריה. ר' בא אפר
כהשיה להם חום. כלוד
בן קרייה לנון ציד אין

כינוי הנגן (רכך)
עצים שעילו ממעלה
בנטה, נגנו שנותן עץ
חוור תליי בירז למעלה
[ענין] כבירו, הען החזרו
אחד עד שהגע
ריבית, הרוי אללו הצעץ
הנגן בירז השם כבירו
וישין וסודין, אבל אם נתן

